

Besættelsestidshistorisk selskab
for

Thy og Vester Han Herred

BSTH

*Nyhedsbrev nr. 49
Juli 2007*

Bestyrelsen:

Formand:	Jarl Ingerslev	97941830
Næstformand:	Erik Andersen	97933536
Sekretær:	Tage Nordensgaard	97982125
Kasserer:	Jens C. Grud Sørensen	97961656
Medlem:	Knud Arne Kristensen	97936444
Suppleant:	Jens Andersen	97961736
Revisor:	Esben Kågård	97926820
Revisorsuppleant:	K. Starch Lauritsen	97923292

Undskyld

Artiklen » Et afledningsangreb..« i sidste nummer af bladet var
skrevet af

Arne Saugbjerg-

hvilket desværre ikke fremgik, vi beklager fejlen.

BESÆTTELSESTIDSHISTORISK SELSKAB for Thy og Vester Hanherred

20. april 2007
ordinær generalforsamling afholdt
torsdag den 19/4 2007 kl. 19.30 på Museet, Molevej, Hanstholm

Dagsorden

- . valg af dirigent
- . Aflæggelse for formandens beretning
- . Forelæggelse af det reviderede regnskab
- . Behandling af forslag - forslag der ønskes behandlet skal være formanden i hænde senest mindst 2 uger før.
- . Fastsættelse af selskabets organisation (Valg til turudvalgt)
- . Fastsættelse af kontingent (for 2008)
- . Valg af bestyrelse og revisorer:
På valg: Erik Andersen
Jens C. G. Sørensen

Suppleant Jens Andersen
Revisor Esben Kaagaard
Revisorsuppleant K. Starch
Lauritsen

Indstilling af medlem til
MCH bestyrelse.

- . Evt.

Referent Jens C. Grud Sørensen

Beslutning

Knud Jespersen, valgt.

Se bilag (godkendt)
Regnskabet viser et underskud på
ca. 2.000 kr. - godkendt.
Forsalg fra Esben K om nyt navn til
turudvalget: **Aktivitetsudvalget**
Vedttaget

Valg til aktivitetsudvalget:
Esben K - Ole J - nyvalgt Erik Ansø
Henset til forventet opretning af
økonomien foreslået uændret:
vedtaget. (200 kr).
Alle valg: genvalg.

Det blev vedtaget at bestyrelsen
finder et medlem »i sin midte«.

Webmaster undersøger mulighederne
for at åbne et »forum« på hjemme-
siden, samt finder en anden løsning for
publicering af medlemslister.

Endnu en gang velkommen til BSTH's generalforsamling 2007

Siden vi sidst var samlede har der været forskellige arrangementer i foreningens regi.

Vi har været på en "kanon" tur til Norge hvor vi besøgte Batteri Vara, eller Møvik som det hedder i dag, det var virkelig fascinerende at se det hele i virkeligheden.

Vi var på Ny Hellesund hvor der er et 10,5 cm. batteri, meget lig batteriet i Lyngby. Her var det klipper, hvor Lyngby jo er sand. Vi var en tur inde omkring et ældre Norsk batteri som tyskerne også havde haft fingrene i, og sluttede med et lille kik på et gammelt kystbatteri helt inde i Kristianssand.

En god tur som planlæggerne kun kan fortjene ros for, og vi som deltagere kun kunne være tilfredse med.

Det kneb lidt mere med begejstringen da turen til Oddesund, Lemvig og Thyborøn var på dagsordenen.

Jeg ankom i god tid og kunne lidt senere byde velkommen til en enkelt deltager. Efter en kort snak kørte vi hjem igen, vi blev enige om at to mand var for lidt. Jeg fik senere at vide, at der vistnok havde stået et par stykker mere og ventet i Thyborøn, men det havde jeg ikke fået nogen melding om, så på næste bestyrelsesmøde blev det henstillet, at der er en kontaktperson som tager sig af samtlige tilmeldinger når en tur skal afvikles.

Julemødet gik bedre.

Der var inviteret til gløgg, æbleskiver og andet godt. Vi gik en tur i bunkeren og besøgte nyhervelserne og hørte Starch-Lauritsen fortælle nogle erindringer om krigen - så det blev til et par hyggelige timer.

Der var inviteret til åben bunker hos Esben Kaagaard for ikke så længe siden, men vejrguderne var af en anden mening, der væltede i hvert fald tonsvis af sne ned over Thy, så døren blev lukket igen, men som man vil vide er der inviteret igen, og et besøg kan kun anbefales.

Vores avislæsere er nu nået igennem ca. 30% af de gamle aviser, og det lyder til de har det til tider ret morsomt, så vi ser frem til både de sjove, men også de mere alvorlige ting de plukker ud.

Der er snakket lidt i krogene om mere aktivitet og det er godt. Vi har flere gange

fra bestyrelsen efterlyst initiativer til et eller andet, det behøver ikke være de samme der får ideerne, der er jo altså en risiko for en slags ensporethed når vi sidder til møde, så det glæder mig at høre der er noget der ulmer, bestyrelsen og turudvalget vil meget gerne have nogle nye impulser.

Vi har søgt og fået en bevilling på 10.000.- kr. fra Alex Binneballes fond til anskaffelse af computer og programmer - vi vil gerne gøre bladet endnu bedre, vedligeholde vores hjemmeside, og i det hele taget gøre foreningen bedre.

Hvad vores formidling udadtil angår har vi ikke været så gode, vi må sande, at det gamle mundheld "loven er ærlig, men holden besværlig" ikke er sat ud af kraft, måske kan vore avislæsere rette lidt op på det henad vejen.

MuseumsCenter Hanstholm's bestyrelse har udtrykt ønske en repræsentant fra BSTH. Det er vi glade for, og jeg vil bede Jens Andersen uddybe det under eventuelt senere under dagsordenen.

En bøn fra vores M-19 folk og museet. Har du lidt teknisk snilde og sidder dine tommelfingre pænt fordelt eller kan du andre ting så er du mere end velkommen for nu skal den være færdig..... der er fra Eriks side sat en frist der hedder nytår 07.

Interesserede kan kontakte Erik eller Knud-Arne.

Næste år har foreningen eksisteret i 20 år, og det skal vi markere, men hvordan? ideer modtages gerne. Vi har ikke noget i støbeskeen endnu, så måske kan din ide være den vi bruger.

Om kort tid er der tur til Aalborg, slut op om den, jeg tror den bliver god.

Jarl Ingerslev

En tysk soldat i Hanstholm i 1941-43.

Jørgen Lumbye, Hanstholm, korresponderede igennem nogle måneder i 1998/99 med Otto Dombrink, Tyskland og har sammenskrevet denne beretning ud fra Otto Dombrinks oplevelser.

Otto Dombrink

Otto Dombrink var tysk marinesoldat i Hanstholm fra oktober 1941 til oktober 1943. I 1981 besøgte han Hanstholm og Thisted, og det fremgår af hans beskrivelser, at han havde en stor oplevelse ud af dette besøg, hvor han genså mange af de steder, han havde været under krigen. Otto Dombrink er i dag 79 år og bor i Tyskland i en mindre by imellem Münster og Paderborn.

Otto Dombrink (1999)

kanon

Otto Dombrink blev indkaldt til arbejdstjeneste på en flyveplads i af Münster i februar 1941 og var dér 22. august 1941.

Allerede ugen efter blev han indkaldt egentlig militær uddannelse i Alkmar i Holland.

Da det efter 6 uger var slut, blev han i oktober 1941 overført til Hanstholm på de store 38 cm kanoner. Det var på 2. (øst for Molevej med den nu tildækkede kanonbrønd).

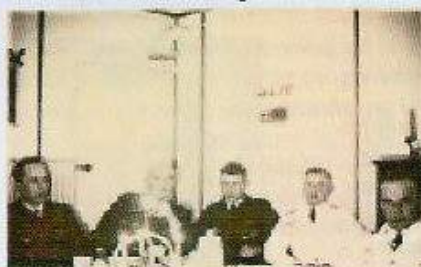
Den første oplevelse i Hanstholm

Han erindrer ganske tydeligt, at de i nogle dage måtte sove i en barak sammen med bygningsarbejderne, fordi indkvarteringsforholdene ved kanonen endnu ikke var helt færdige. Da de så flyttede ind i de underjordiske rum, kunne de endelig få et rigtigt bad. I forbindelse

2. kanon 38 cm i tårn uden sløring fotograferet i 1941. (Foto OD?)

med det første bad husker Otto Dombrink, at en ca. 15 år ældre soldat sagde til ham: "Kan du ikke lige sæbe mig ind på ryggen?" Otto Dombrink bad ham bagefter om at gøre det samme ved sig. Det gjorde han så, og i snakken nævnte den anden nummeret på sit værelse.

Officerer slapper af i et af kanonbunkerens rum. Kommandanten Dietrich Knippenberg er nr. to fra venstre. (foto JL 1999)

Lidt senere gik Otto Dombrink forbi døren til værelset og kunne læse: Oberstløjtnant ... Ildrød i hovedet og med rystende knæ gik han derind, og undskyldte mange gange sin frimodighed, men oberstløjtnanten smilte blot til ham og sagde: "Man kan jo ikke hæfte 'Den Vogel' og distinktioner på den bare hud, vel?"

Otto Dombrink havde ikke forestillet sig, at også batteriofficererne sov i kanonbygningerne.

Oberstløjtnanten sendte ham herefter i øvrigt altid et lille smil, når de passerede hinanden.

Fra hele sin tid i Hanstholm erindrer Otto Dombrink, at der generelt blandt officererne, underofficererne og de menige var et venskabeligt forhold under mottoet: Tjeneste er tjeneste, og snaps er snaps!

Dagligdagen ved kanonen

Selv om Otto Dombrink erindrer tiden i Hanstholm som en for ham godtid, syntes han alligevel dengang, at hverdagen tit var kedelig. Om morgenen blev soldaterne vækket, hvorefter der var vask eller brusebad. Så var der morgenmad. Fra hvert mandskabsrum ved hver af kanonerne

Kostforplejningen og køkkenet. Kostforplejningen er i dag Hanstholm Varmeværk. Mens køkkenbygningen anvendes som selskabs- og fritidslokaler. (foto JL 1999)

blev der sendt en 'kaffe-henter' til køkkenet i kostforplejningen. Kostforplejningen er det nuværende varmekværk.) Det at være 'kaffe-henter' gik på skift blandt soldaterne. Om aftenen skulle der i øvrigt også hentes kaffe.

Molevej i dag. Bortset fra skiltningen og bevoksningen var det næsten det samme billede Otto Dombrink så, når soldaterne marcherede til kostforplejningen. Hvor parcelhusene ligger i dag (øverst til venstre) lå dengang et stort barakanlægg. (Foto JL 1999).

Om middagen marcherede de alle sammen op til kantinen i kostforplejningen for at få middagsmad. Inden de gik tilbage, fik de brød, marmelade, ost osv. med til om aftenen og til den følgende morgen.

Der var hele tiden øksereits ved kanonen. Det skulle der gøres en del ud af, da alle soldater skulle kunne overtage enhver funktion ved kanonen og i ammunitionsbunkerne.

Der var også undervisning i håndvåben, øksereits på sportspladsen, marchture i området og meget andet.

Aftenerne blev bl. a. tilbragt med skakspil, kortspil, læsning og biografbesøg. To gange om ugen var der normalt biograf forestillinger med skiftende program. Det foregik i nuværende Gl. Hal. Filmene måtte hentes af kurér i Kiel. Da Otto Dombrink senere blev ordonnans ved forvaltningen fik han tit denne opgave. Det var han meget glad for, da en sådan rejse gav lidt afveksling i hverdagen. Ved hver enkelt 38 cm kanon var der vagtjeneste hele tiden. Der skulle også stilles et hold til hovedvagt, som lå i den sydlige ende af Molevej. Derudover skulle kanonerne besætning på skift stille et

Sportspladsen ligger i dag hen som naturområde. (foto JL 1999)

vagthold til nattevagt i området. Denne vagt havde til opgave at patruljere i hele området helt ned til havet. En vagttur varede knap to timer, hvorefter man blev afløst.

Sportshallen er i dag den ene af Hanstholmhallerne. Anvendes som sportshal, idrætshal for skolen, til større festarrangementer og som teatersal. (foto JL 1999)

Vagtpostens 'straf'

På sådan en natlig patrulje gennem fæstningsområdet hørte to soldater fra en af de andre kanoner en raslen, dér hvor pigtråden var stillet op. Det var meget mørkt. To eller tre gange råbte den ene af soldaterne: "Stands! Bliv stående!". Så skød han, og der blev stille. Ved vagtafløsningen meldte soldaten om hændelsen til den vagthavende underofficer. Området blev afsøgt, men der blev ikke fundet noget.

Næste morgen kom en af de danskere, der boede som nabo til stillingen, og klagede til batterichefen over, at der natten før var blevet skudt en vædder. Hvad chefen blev enig med naboen om, ved Otto Dombrink ikke.

Men dagen efter trådte batterichefen frem under middagsspisningen og sagde med alvorlig mine: "Soldat (navn) træd an!". Med rystende knæ af frygt for, hvad der kunne ske, trådte soldaten frem. Så lød chefens ord: "Jeg straffer Dem med 3 dages ekstra orlov for forbilledlig vagttjeneste. Dagene tillægges ved Deres næste orlov."

'Smugleri'

De tyske soldater var med jævne mellemrum hjemme i Tyskland på orlov. Meget af det, soldaterne gerne ville have med hjem, var det forbudt at udføre til Tyskland. Derfor måtte soldaterne forevise deres kuffert på kontoret i

Soldaterne slapper af. Billedet er taget på Molevej ved indkørslen til 38 cm batteriet. Foruden huset med vagten var der også en kiosk, hvor soldaterne kunne købe slik o.lign. I baggrunden ses 2. kanon. (Foto OD? 1942)

overværelse af en officer, inden de trådte af til orlov. Kuffertlåsene blev så klæbet over med en brun strimmel. Det betød, at kufferten ikke måtte kontrolleres ved grænsen i Flensborg.

Både Otto Dombrink og hans kammerater har oplevet, at officeren har sagt: "Af sted mand, strimlen er fugtig endnu!" Og så var det bare med at få kufferten tømt i en fart og pakket med de ting, der ikke måtte udføres, og på med strimlen igen. De 'ulovlige' ting havde man lagt parat i forvejen, mens de lovlige ting, så som forplejning o. lign., kom i en anden kuffert.

Det kan tyde på, at der har været en livlig trafik med disse 'ulovlige' varer, for når orlovstoget ankom til Hamburg hver eftermiddag i de tidlige eftermiddagstimer, hed det sig altid: "Flæskestoget fra Danmark er ankommet!"

Sløring af kanonerne

De to første af 38 cm kanonerne blev prøveskudt i maj 1941, de to andre i august og alle fire kanoner i september 1941. Først i begyndelsen af 1942 blev kanonerne sløret, så i mellemtiden har de med den cirkelformede brønd og det store firkantede tårn været meget synlige fra luften.

Otto Dombrink erindrer, at kanontårnene blev forsynet med en tung trækonstruktion og sløringsnet for at beskytte imod, at kanonerne kunne ses fra luften. Denne sløring kunne også holde under skydning, og den så ud, som om hele 'klitten' drejede rundt.

Dette bekræftes i marinens krigs dagbog, hvor det er noteret, at 3. kanon den 20. januar 1942 affyrede 3 skud med 38 cm ammunition for at afprøve sløringen. Efter skydningen var sløringen godt bevaret, bortset fra at der ved laveste højdeindstilling fløj sløringsdele væk lige hvor rørmundingen stak ud gennem sløringen.

Skydeøvelser

De første indskydninger af kanonen fandt sted den 28. august og den 12. september 1941. Dem har Otto Dombrink ikke kunnet deltage i, da han jo først kom til Hansted midt i oktober.

Men han har deltaget i en skydeøvelse i juni 1942. Om den siger han: "For ikke at ødsle de tunge granater og en masse krudt bort til ingen nytte under øvelser, blev der skudt med lettere ammunition på denne måde:

Der blev skubbet et mindre rør på ca. 16 cm (?) ind i det store rør, som havde en diameter på 38 cm. Det lille rør blev sat 'bombesikker' fast.

Helt ude i det fjerne, så man næsten ikke kunne se det, var der en slæbebåd, som i stor afstand efter sig trak en pram med en stor skive på.

En af marinens observationsflyvere ledede skydningen fra luften, og sendte meldinger til hovedildlederen, som så afgav sine befalinger til den enkelte

kanon.”

Marinens krigs dagbog har også et notat om denne skydning. Den forløb over to dage den 12. og 13. juni 1942. Der blev ganske rigtigt skudt med det mindre rør, som helt nøjagtig var 12,7 cm i diameter. Den første dag var der fire skydninger på hver 40 skud, den næste dag to skydninger på hver 40 skud.

Øvelsesskydningerne blev normalt afsluttet med skydning med de store 38 cm granater. Det skete ved denne øvelse den 17. juni.

Da Otto Dombrink ikke erindrer skydningen med 38 cm granater, må han netop i disse dage være overflyttet fra kanonen til forvaltningen.

Fra kanonen til forvaltningskontoret

Før sin indkaldelse til arbejdstjeneste nåede Otto Dombrink at afslutte en handelsuddannelse.

Derfor havde han kendskab til kontorarbejde, og han kunne skrive på maskine.

I sommeren 1942, efter ca. $\frac{3}{4}$ år ved kanonen, blev Otto Dombrink efter eget ønske

overflyttet til forvaltningen (Den lå i den nu fjernede baraklejr på Roshagevej lige syd for den grønne hjemmevernsbunker.)

Der var på dette tidspunkt åbenbart en lejlighed til at blive flyttet til et andet job, så Otto Dombrink og en af hans kammerater meldte sig til afdelingens Hauptfeldwebel.

Han antog kammeraten, nok fordi han var væsentlig ældre end Otto Dombrink. Men Otto Dombrink blev sendt videre til våbenmesteren. Her blev han antaget, og det viste sig, at det var et bedre job end det, kammeraten fik.

Efter at have fået instruktion og vejledning fra våbenmesteren foretog Otto Dombrink selv ammunitionsindberetninger og bestilte materialer hjem.

I arbejdet indgik også at holde styr på to lagre med pistoler, geværer, ammunition, en masse håndværktøj og meget andet. Disse lagre lå i baraklejren (Roshagevej 3-5, fjernet) og i to huse lige bag ved (Roshagevej 9 og 11).

De forlagte dokumenter

Foruden kontor- og lagerarbejde skulle Otto Dombrink også bringe 'Geheime Kommandosache' til kommandanturen i Thisted (i rådhuset). Derfor var han tit i Thisted.

På en af disse ture var det lige ved at gå galt for ham, og han fortæller:

Hansted Norby i dag. Huset til venstre (Roshagevej 7) fik Knippenberg indrettet til sig selv. I de to andre huse var de lagre, Otto Dombrink passede. Kommandantens bolig og lagerhusene i Hansted Norby er i dag privatboliger. (Foto JL 1999)

"I ét af husene ved Rådhuset var der en lille forretning med mælk, smør, ost, fløde m.m. De havde også et lille spisested, hvor man kunne få smørrebrød og kaffe. Under mine talrige besøg ved kommandanturen i Thisted smuttede jeg tit ind i denne forretning.

En af gangene, hvor jeg havde fået noget at spise og bagefter gik over til kommandanturen for at aflevere adskillige hemmelige breve, opdagede jeg, at min passérseddel, mine penge og det vigtigste af alt: de hemmelige breve, ikke lå i min uniformstaske. Ligbleg forlod jeg kommandanturen og løb tilbage til mejeriudsalget. Da jeg kom ind i butikken, stod ekspeditricen og grinede ad mig og sagde: "Nå, De har nok ladet Deres sager blive liggende." Alt var blevet lagt til side på disken, og der var omhyggeligt lagt noget over, så det ikke blev væk. Jeg åndede lettet op og takkede mange gange. Den ærlighed glemmer jeg aldrig."

Kommandantens selvmord

Baraklejren som den så ud i 1999. Barakken på billedet blev fjernet i efteråret 2001. Barakken anvendes til beboelse. Både den Otto Dombrink boede i, og den kommandanten begik selvmord i, var fjernet. Øverst til højre ligger kommandobunkeren, som i dag bruges af Hjemmeværnet. (Foto JL 1999)

Kommandanten for området K. Kapt. M.A. Dr. Otto Crüger døde pludselig den 29. december 1942 lige efter at være vendt tilbage fra orlov.

Otto Dombrink fortæller, at kommandanten begik selvmord – han skød sig. Otto Dombrink boede lige over for barakken med kommandantens værelse, og han hørte selv skuddet om natten.

Den officielle meddelelse var, at kommandanten var for 'Führer, Volk und Vaterland gefallen', som det dengang altid så 'smukt' hed.

Men det, der virkelig var sket, blev holdt yderst hemmeligt. Soldaterne lagde ikke engang mærke til, at liget blev transporteret væk.

Der gik selvfølgelig forskellige rygter. Et ville vide, at 'nogen' var omkommet ved en trafikulykke i forbindelse med en natlig druktur i bil, og at der også havde været 'letlevende damer' med. Et andet ville vide, at kommandanten i et 'muntret lag', havde ladet falde nogle kraftigt nedsættende bemærkninger ('wehrkraftzersetzende Äusserungen') om den førte tyske politik og den militære ledelse. Da han blev ædru, kunne han ikke komme sig over dem, så

derfor begik han selvmord.

I en kort periode overtog adjudanten (en oberstløjtnant) ledelsen af afdelingen. Kort tid efter blev batterichefen for 38 cm batteriet, kaptajn løjtnant Knippenberg, forfremmet til korvetkaptajn og overdraget opgaven som kommandant for hele forsvarsområdet.

Kirken og gudstjenester

Det er klart, at der også var behov for kirkelige handlinger blandt de tyske soldater.

Otto Dombrink fortæller, at der i årene 1941 og 1942 med regelmæssige mellemrum var katolske og evangeliske gudstjenester i afdelingens baraklejr. Men den tyske byggeingeniør foranledigede i 1942 i forbindelse med al bunkerbyggeriet, at Hansted kirke blev nymalet, fik tagkonstruktionen fornyet og fik nye tagsten. Derefter blev der med mellemrum afholdt skiftevis en katolsk og en evangelisk-luthersk gudstjeneste i kirken.

Vask af snavset tøj

Otto Dombrink fortæller, at mange danske familier vaskede tøj for de tyske soldater: håndklæder, skjorter, underbukser m.v. Soldaterne skrev med vandfast blæk og med lille skrift deres navn på vasketøjet og afleverede det til vask hos familien lørdag eftermiddag. Søndag eftermiddag hentede og betalte de så det renvaskede tøj. Ved samme lejlighed købte de flødekager hos bageren, og bagermesteren var altid forberedt på dette rykind. Otto Dombrink er bl.a. ud fra sådanne oplevelser af den faste overbevisning, at forholdet mellem soldaterne og den danske befolkning i Hanstholm på det tidspunkt var venskabelig.

Russiske soldater

Men det fik jo en ende, og Otto Dombrink omtaler selv, at de danske beboere i Hanstholm blev fjernet fra byen i 1942 og 43. Han erindrer også, at deres huse derefter blev anvendt til forskellige formål bl.a. som før nævnt til depoter og lagre. I mellemtiden var der kommet russere til Hanstholm, så nogle af husene blev anvendt til indkvartering af de russiske soldater, der havde deres koner eller kærester med. De øvrige russiske soldater blev indkvarteret i en baraklejr ved Kællingdal i Hamborg. Russerne var taget til fange i Kaukasus-regionen og Ukraine, og de havde erklæret sig villige til at tjene den tyske Værnemagt for på den måde at befri deres hjemland fra bolsjevikkerne. I Hanstholm var disse soldater inddelt i hold til særlige opgaver og vagt-tjeneste. De bar tysk uniform ligesom de tyske soldater men havde på

uniformsærmet et våbenmærke med 3 bogstaver, der betød: Den russiske Frihedsarmé.

Flyttes fra Hanstholm

Den tyske marine havde lidt store tab. Fra begyndelsen af 1943 blev de yngre marinesoldater derfor gradvis trukket bort fra kystbatterierne og overflyttet til u-både og andre skibsenheder.

Sådan gik det også Otto Dombrink. I oktober 1943 blev han sendt til en Marine-luftværnsskole i Sydfrankrig ved Atlantkysten ikke langt fra den spanske grænse.

Efter endt uddannelse i betjening af luftværnsskanoner var han indsat på forsyningskibe, der transporterede våben, ammunition og forplejning i Nordsøen og i Østersøen under ledsagelse og beskyttelse af krigsskibe.

Om vinteren gik der en del tid med at rydde vejene for en masse sne. (Foto OD? 1942. Udlånt af MuseumsCenter Hanstholm)

Krigen slutter

Den sidste indsats for Otto Dombrink var i Østersøen fra januar 1945 til begyndelsen af maj. Hans skib sejlede i pendulfart mellem Danzig/Hela og København sammen med mange, mange andre, ja alt hvad der var til rådighed i alle størrelser, for at redde civilbefolkningen, sårede og soldater ud af det område, russerne havde indesluttet, bl.a. Østpreussen, Danzig og Pommern.

Krigens slutning i maj 1945 oplevede Otto Dombrink i Københavns havn. Otto Dombrink fremhæver flere gange, at de oplevelser, han har haft i denne sidste periode af krigen, var meget voldsomme, og at han stadig har svært ved at glemme dem. I modsætning til tiden i Hanstholm, som han erindrer som en god tid. Maj 1999. © Jørgen Lumbye, Hanstholm.

Jørgen Lumbye

Gyvelvænget 92

7730 Hanstholm

Tur til Aalborg 12.05.2007

12. maj var BSTH arrangør af endnu en tur til Aalborg, denne gang med fokus på hvad der var/er at finde sådan lidt ude i periferien, eller sagt på en anden måde, - uden for Flyvestationens beskyttende heg.

Endnu engang havde A. C. Johansen stillet sin ekspertise til rådighed. Som toppen på kransekagen fik hver deltager, der var 18 som nød det fine vejr, udleveret en fin folder som beskrev hvad der var at se, fin fin service. Vi siger så mange tak.

Første punkt på dagsordenen var

"dragnetænderne"

i Vadum by.
Her fik man en godt indblik i hvor stor flyvepladsen egentlig havde været idet der stadig var rester af rullebaner og "shelters" til fly.

Flakzug Mosel

Beliggende på venstre side af vejen forbi Flyvestationen, efter Vadum, når vi kører mod Aalborg, gør sig bemærket ved at have været anvendt operativt så længe man i det danske forsvar mente at det var nødvendigt at have et jordbaseret luftværns artilleri, man nåede vist lige at få købt nye Stinger missiler inden det blev nedlagt.

I sin første storhedstid var "Mosel" 1 ud af 5 flakbatterier som var placeret rundt om Flyvestationen.

Depot Kammerdal og Hedelund plantage.

Beliggende til højre inden man når Hvorup Kaserne, blev der under krigen oprettet et større depotområde, med en hel del bunkers af forskellig beskaffenhed, hvoraf en del også efterfølgende havde været anvendt af det danske forsvar.

Den/de tilhørende barakbyer havde, i vanlig stil, efter krigen været anvendt til flygtninge.

Panzerdrehschranke

Så er vi ved jernbanebroen over Limfjoden.

Her havde Tyskerne med vanlig grundighed opstillet en spærreanordning af en vis størrelse - man må formode at der skal noget til at stoppe et tog.

Her nød vi det gode vejr og fortærede den medbragte klemme

Flugplatz Aalborg Ost

Også kaldet Rørdal, - så er vi på den forkerte side af fjorden.

Her var der en større bunker som havde tjent som en slags commandobunker, i dag ville man vel kalde det Wing ops ?, for flyoperationer.

Desuden var der en større hospitalsbunker, foruden en række mindre anlæg.

Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum

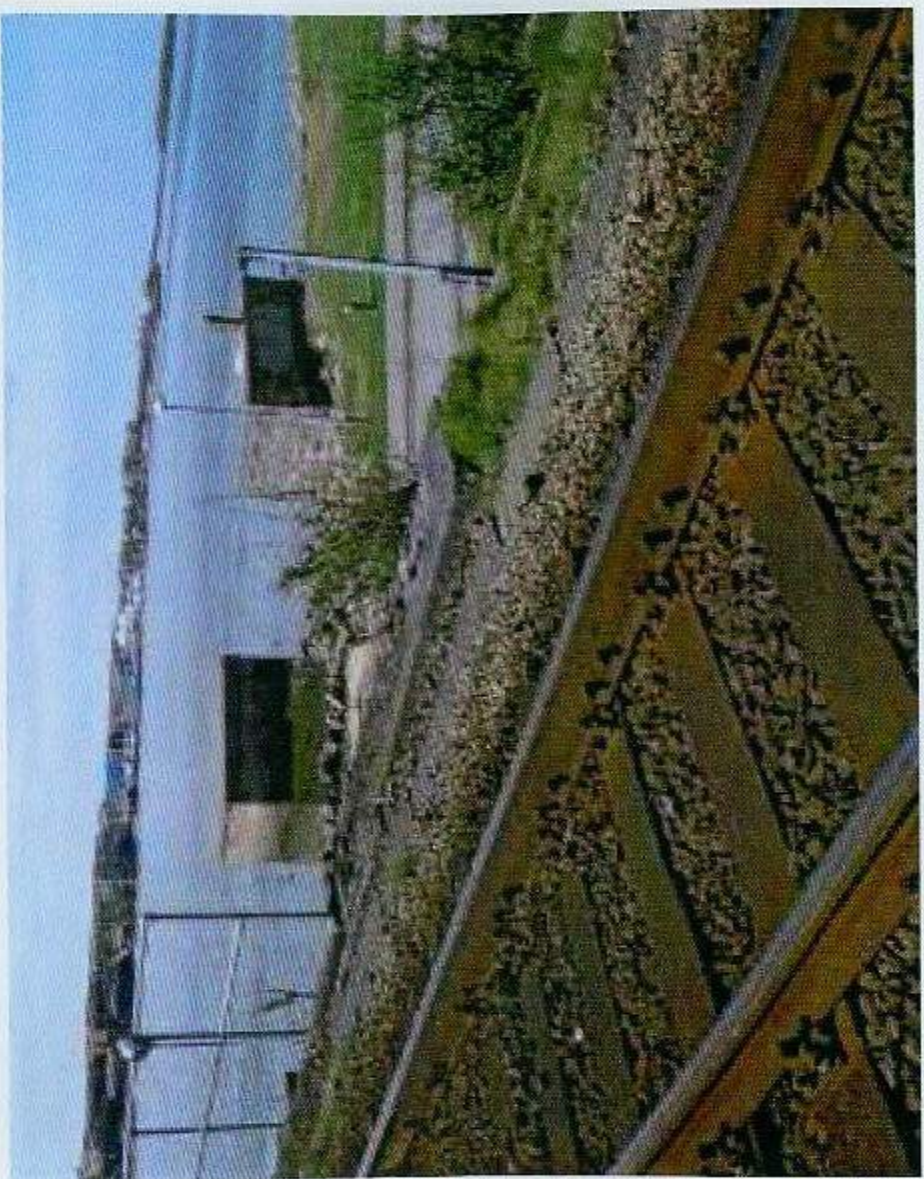
Har til huse i en hangar på den gamle vandflyveplads og tjener som museum for det samlede forsvar, inklusiv hjemmeværn politi og civilforsvar.

Her var meget isenkram at kigge på – for nogens vedkommende – måske at drømme om.

Her sluttede vores rundtur i krigens fodspor.

Endnu engang tak til Anders Johansen.

NB

Skulle nogen undre sig, ja måske endda ærgre sig over kvaliteten på PDF – filen blad 48 og 49, så er forklaringen at bladene er scannede, hvilket jo desværre medfører et vist kvalitetstab – vi undskylder

NB